

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului :</p> <p>Parohiile cl. I. pe un an 800 Lei</p> <p>Parohiile cl. II. 700 Lei</p> <p>Parohiile cl. III. și subclasă 600 Lei</p> <p>Pe ter. particulari 500 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <hr/> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMIȚE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor</p> <p>Concure de prot. 1000 Lei. Parohii de cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei.</p> <p>Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.</p>
--	---	---

Conferințe preoțești

Conferința pastorală a preoților din protopopiatul Oravița.

Intr'una din zilele lui Noemvrie (11 crt.) s'a ținut la sediul protopopiatului, conferința pastorală de toamnă a preoților din tract.

După Chemarea Duhului Sfânt oficiată de preotul I. Stoian din Maidan, se trece într'una din sălile școlii primare, unde Prea Cuc. Prot. Virgil Musta deschide ședința, arătând pentru ce s'a dat subiectul: *Viața religioasă în familie (cauzele slăbirii ei, boli sociale, concubinajul, luxul, alcoolul, remediile și combaterea lor)*, de către P. S. Episcop Veniamin al Caransebeșului. Apoi arată în cuvinte pline de părintească grijă că omenirea a deraiat din drumul său de glorie și a ajuns într'o situație foarte precară. Singură Biserica lui Hristos este aceea care trebuie să dea semnalul de învoire, de îndreptare sufletească. „*Exempla trahunt*“ să ne fie pururea în minte. Preotul și familia sa trebuie să fie exemplu și factor de îndreptare.

Păr. Gh. Mățau—Agadici, își cetește conferința cu tema dată, arătând legătura dintre viață, familie și religie, ultima fiind coroana vieții, și o termină cu mijloacele de cari se va folosi preotul spre a ajunge la moralizarea omului și a societății.

Păr. P. Bernaz—Secaș, începe conferința prin a arăta situația femeii, — pe care unii o ridică în slăvi — în trecutul istoriei. Religia creștină așează femeia la locul ce i se cuvine adică în familie ca mamă și gospodină. Arată apoi bolile sociale și remediile lor.

Păr. I. Ștefan—Goruița, ultimul care își cetește conferința făcând istoricul familiei și al căsătoriei până la venirea Mântuitorului care o

așează pe baze solide. Arată rolul femeii ca mamă și ca factor de formare a religiozității copilului. Arată apoi starea din familiile contaminate de aceste boli sociale și rolul păstorului de suflète în viața omului dela leagăn până la mormânt.

Prea Cuc. Protopop face apoi o scurtă privire asupra fiecărei conferințe, scoțând în prim plan metodele și remediile ce trebuiesc puse în practică. Arată rolul catihetului și marea lui însemnătate. Accentuiază și ținerea conferințelor cercurilor religioase cari dau rezultate frumoase, acolo unde se țin.

Se comunică apoi unele ordine primite și se iau în discuție.

Pr. A. Milovan

Conferința preoțească a protopopiatului Biserica-albă.

Vineri în 12 XI a. c. s'a ținut în Răcăjdia conferința preoților din tractul Biserica-albă, din comunele aparținătoare plaselor Oravița și Sasca.

Importanța conferinței de toamnă a fost marcată de prezența aproape fără excepție a preoților convocați.

La orele 8 dim. s'a săvârșit Chemarea Duhului Sfânt, apoi în sala clasei a III-a din școala locală s'a desfășurat programul.

La slujba din sf. biserică, dl inv. *Peica* — absolvent al Școlii Normale din Caransebeș de pe vremea când normaliștii făceau strana stângă în Catedrală — a condus clasele dânsului, constituite într'un impresionant cor de copii.

Tema lecției practice la religie, a fost „Noe și potopul“ propusă de preotul *Cornel Panciov* din Iertof. Catihetul a primit călduroasele felicitări ale întregului corp didactic și a preoților, ca o dovadă, că a pregătit lecția

Respectați măsurile de apărare pasivă

după toate cerințele pedagogice. Dealtcum pâr. C. Panciovan, întotdeauna s'a remarcat ca un eminent catihet.

Impresionantă este întreaga ambianță a școlii; corpul didactic și elevii, în ținută de sărbătoare, au ridicat atmosfera solemnă a conferinței preoțești. În Răcăjdia, corpul didactic, crescut la școala de înaltă ținută patriotică și bisericească, a înaintașilor iluștri, fiertatul *Novacovici* și a dlui *Guga* înv. pensionar, totdeauna a însoțit cu demnitate, manifestațiunile preoțești.

S'ar putea spune, că punctul central al conferinței noastre, a fost cuvântul de deschidere al Prea Cuc. prot. *Ioan Oravițanu*.

Întreaga cuvântare este străbătută de sentimentul înalt al răspunderii ca înainte stătător și al greutăților vremii, ca al unui prieten și frate mai mare, încercat și convins de misiunea ce o are, în fruntea tractului de pe granița țării.

Ideia fundamentală, a fost, *solidaritate între preoți și devotament față de ierarhie*.

Pe scurt, cuvântarea Prea Cuc. Sale a schițat un program de lucru și a înșufletat îmbărbătare, în preoțimea tractuală.

Aplauzele sincere și însuflețite, sunt dovada, că gândurile Prea Cuc. Sale au fost pe deplin înțelese și asimilate.

Urmează alt punct esențial al programului lucrării: „*Viața religioasă în familie*” lucrată, de fiecare preot, conform indicațiunilor din ordinul Nr. 5731 B. 1943 al Ven. Cons. Eparhial.

La aceste lucrări ale preoților, Prea Cuc. Sa face îmbucurătoarea constatare, că toți preoții și-au dat silința — și au corăspuns foarte bine — ca să satisfacă ordinului, nu numai din cuvântul sec și autoritar „*trebue*”, ci dintr'o *convingere*. De aceea, fiecare lucrare, are imprimată personalitatea preotului, dar îndeosebi regimul și ambianța parohiei respective.

Totuși remarcă și propune să fie cetite două lucrări mai temeinice:

una, a preotului *Tr. Constantin* din *Vrani*, tratată după toate metodele științifice a cercetărilor monografice,

a doua, a preotului *Gh. Dănescu* din *Berliște*, tratată, sentimental, după textele biblice și practica canonică a sf. Biserici.

Prea Cuc. protopop, a avut fericita inspirație, ca să conexeze discuțiile asupra lecției practice și asupra lucrărilor.

Aproape toți preoții și-au spus cuvântul critic într'o atmosferă, ținută și fond academic.

Unii pe alții s'au întregit și toți la un loc, au dat problemelor, amploarea și definiția care

reoglindește perfect, stările locale, cu toate lipsurile și remediile lor.

Cronicarul imparțial, poate pe drept cuvânt să facă constatarea fericită, că preoțimea tractului Biserica-albă, a luat în serios problemele puse de Ven. Cons. Eparhial și le-a dezbătut din toate punctele de vedere, cu toată seriozitatea zilelor grele prin care trecem.

Ceeace este o notă de înaltă pricepere a vremii, este faptul, că printre argumentele deficiențelor de ordin extern ale familiei și respectiv ale pastorației, n'au lipsit, ba chiar s'au sincronizat, **auto-critici**, cu toată sinceritatea, obiectiv, poate foarte aspre.

Prea Cuc. Sa dând semnalul revizuirii ținutelor, în cuvântarea de deschidere, a aflat rezonanța sinceră, la subalterni și prin glasul preoților *Dr. I. Crețu*—*Macoviște* și *A. Mihailovici*—*Sasca-rom.*, s'au făcut creonări din viața preoțească, cuprinzând adevăruri și stări profund adevărate și tot atât de edificatoare, cuprinse în formula: *preotul, în orice împrejurări, să-și păstreze demnitatea, cu orice sacrificii*.

După comunicările oficiale și alte propuneri de ordin administrativ, trecând multe ceasuri de dezbateri de fond, preoții, din cauza diversităților mijloacelor de comunicație, sunt siliți — cu tot regretul — să se despartă, fiind convinși că întrunirea lor și-a atins pe deplin scopul.

Caracteristica, întrunirilor preoților din tractul Biserica-albă, este o deplină frățietate. La noi, o conferință preoțească este egală cu un praznic. Aceasta-i o tradiție rămasă dela marii înaintași, fericirii protopopi Filip Adam, Dr. G. Dragomir și Al. Muntean.

Cor.

Conferința pastorală a preoților din protopopiatul Caransebeșului

Potrivit cerințelor spirituale impuse de comandamentul vremurilor ce le trăim, preoțimea protopresbiteratului Caransebeș a fost convocată Joi, 11 Nov. a. c. în conferința pastorală de toamnă.

La ora 8.30 dimineața P. Cuc. Isaia Suru protopresbiterul Caransebeșului întâmpină clerul din protopopiat la Catedrala „Sf. Gheorghe” din loc, unde se oficiază slujba Chemării Duhului Sfânt de către un sobor de preoți, răspunsurile fiind date în cor de preoții participanți.

După aceea s'a trecut în sala de festivități a Academiei de Teologie din loc, unde P. Cuc. prot. Isaia Suru ocupând locul prezidial cere adunării să-și constituie biroul. Se

alege ca secretar Pr. I. Racoveanu—Ferdinand, iar ca membrii de încredere Pr. M. Rădoi—Obreja și Pr. Tr. Dobromirescu—Caransebeș.

Adresând apoi asistenței un călduros cuvânt de bineventare, Păr. Președinte schițează în continuare rostul acestei conferințe pastorale. Se dă apoi cuvântul Pr. A. Ursache—Ruscaumont, care expune conferința intitulată: „Viața religioasă în familie“. În continuare și Pr. V. Stepanescu își expune lucrarea cu acelaș titlu.

Asistența ascultând cu atenție aceste două lucrări, cari s'au complectat atât de fericit — întâia având un caracter teoretic, în cea de-a doua practic, a angajat și unele discuții. Astfel Pr. Paica—Feneș adresează mulțumiri conferențiarilor pentru folositoarele expuneri iar Pr. I. Jucos—Zervești cere ca ambele conferințe să se dea publicității prin „Foaiă Diecezană“.

Păr. Tr. Dobromirescu în complectarea conferințelor, cere ca să se facă apel și la autorități pentru o conlucrare cu preoții.

Păr. Ioan Racoveanu, arată că în punctele de concluz va trebui să se treacă și precizările Păr. Tr. Dobromirescu.

Incheind șirul discuțiilor, Păr. prot. I. Suru formulează ideile concludente ale conferinței pe cari asistența le primește astfel: Căsătoria nu e numai un contract social între soți ci e o legătură sfântă; averea este admisă ca suport material al familiei dar numai în măsura în care aceasta este un mijloc, nu un scop; luxul este un păcat și trebuie combătut prin orice fel de mijloace; mirii vor trebui pregătiți încă din ultima clasă la catehizație; soțiile vor fi grupate în societăți ortodoxe și de binefacere; se vor intensifica predicile religioase în familie prin slujbe și ierurgii și se va păstra un strâns contact cu autoritățile pentru reușita deplină a pastorației.

Terminându-se discuțiile asupra conferințelor prezidiul face comunicări oficiale cu privire la situația cantorilor, la ținuta preoților în serviciile divine, apariția revistei „Vatra Banațului“ etc...

De încheiere P. Cuc. Sa mulțumește participanților pentru osteneala depusă în reușita conferinței pastorale de toamnă și ridicând ședința se desparte de preoți în modul cel mai cordial.

I. R.—Nera

Conferința preoțească a protopop. Logoj.

Conferința preoților din protopopiatul Logojului s'a ținut la 16 Noemvrie 1943, cu binecuvântarea arhierescă primită sub Nr. 5930 B. 1943, președinte fiind protopresbiterul Dr.

Aurel Mihaescu, iar secretar diaconul Petru Lăiețiu din Logoj. Au participat 30 preoți.

Președintele, în cuvinte elogioase, face amintire de trecerea din viață a distinsului preot Silviu Secoșanu din Criciova.

Se cetesc apoi lucrările preoților: Aurel Lăzar din Satumic și Petru Murgoi din Visag: „Viața religioasă în familie“. S'au discutat apoi: problema zidirii unui palat pe seama Academiei teologice, invitându-se preoții ca să contribuie fiecare, cu sume mai însemnate, în acest scop important. După ce s'au comunicat unele ordine care privesc pe toți preoții purtători ai oficiului parohial și după ce președintele — și de astă dată — a pus în vedere tuturor preoților ca să-și îndeplinească conștiincios datorițele, conferința preoțească s'a încheiat.

Secr.

Cuvânt pentru ostași

Păcatul sinuciderii

II

Vor zice poate unii că sunt cazuri în această viață când omul cinstit și demn, este prigonit cumplit și pe nedrept de către semenii lui răi, slugarnici și fără omenie, încât nu mai știe omul ce să facă ajungând la gestul necugetat al sinuciderii. Dacă vrem să fim de bună credință, trebuie să recunoaștem că, durerile sunt și astfel de „oameni“ care nu găsesc alt rost mai bun vieții, decât să bârfească și să facă rău semenilor lor. Vorba marelui nostru scriitor Brătescu-Voinești: „Ai hotărât să spui adevărul, pregătește-te de suferință“. Dar aceasta nu-i motiv ca să ne punem capăt vieții. Dimpotrivă, tocmai când ești prigonit pe nedrept, ai mai mult datoria să trăiești pentru ca mai curând sau mai târziu să-ți poți dovedi nevinovăția prin adevărul care odată tot va eși la lumină cu osteneala ta și cu ajutorul lui Dumnezeu, Care nu lasă ca minciuna dela diavol să pună stăpânire prea mult timp pe sufletul omului.

În această privință să facem o mică spovedanie, fiecare pentru cugetul său: Care dintre noi, n'a încercat cel puțin odată în viață, să recurgă la așa numita „minciună salvatoare“, cu care să scape din încurcătură? Dar iarăși care dintre noi n'a constatat — s'o mărturisim cinstit — că și ulciorul minciunii merge la apă până când se sparge și că deodată când nici n'am fi gândit, a eșit adevărul la lumină și cu

minciuna mai rău ne-am făcut de răs și de rușine.

Mai curând sau mai târziu, dar sigur, adevărul și dreptatea vor eși biruitoare asupra minciunii și a nedreptății din această viață pământească.

De aceea, *omul care se respectă, primește orice suferință și îndură toate nedreptățile, dar nu se abate dela drumul lui către Dumnezeu, știind bine că până la urmă tot adevărul și dreptatea Lui, vor triumfa.*

Nu-i creștin adevărat cel care singur își pune capăt vieții, ori câte neajunsuri, nedreptăți și suferințe ar avea de îndurat. Căci Mântuitorul ne spune în Evanghelia dela Matei, Cap. 10: „Iar cel ce va răbda până la sfârșit, se va mântui“. Deci trebuie să avem răbdare în greutăți și suferințe, răbdare, *până la sfârșit.*

„Viața — a spus cu drept cuvânt un mare gânditor — este o sarcină ce ne-a fost încredințată să o ducem până la capătul ei firesc spre cinstea noastră. Și cât adevăr este în vorba că nimeni n'are dreptul să suprimă ceea ce nu poate crea, sau ceea ce nu poate pune iarăși la loc“.

Că în viața aceasta omul nu-i întotdeauna fericit? Dar *scopul vieții nu este fericirea, ci desăvârșirea*: „Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este“ Dacă spre această țintă a vieții noastre putem merge pe cale pașnică, fericită; bine. Dacă, însă, nu se poate ajunge acolo decât pe drumul Golgotei, *omul care se respectă și creștinul adevărat, preferă suferința care înalță, fericirii care coboară și uneori înjosește ființa omului.*

În cazul când suntem vinovați de relele ce vin asupra noastră, adică am fost pedepsiți în viață pe bună dreptate, pentru păcatele noastre — și atunci trebuie să trăim *ca să ne luăm răspunderea faptelor noastre*, să ispășim păcatele și să dăm aproapelui nostru pildă de căință și de îndreptare. *Cine fuge de răspundere, nu-i om vrednic și nu-i creștin adevărat.*

Au fost și mai sunt unii scriitori cari susțin că omul ar avea dreptul sinuciderii în cazul bolilor incurabile pentru a le curma suferința. *Dreptul de a ne lua viața pe care nu noi ne-am dat-o, nu-l putem avea în nici un caz.* Dacă există într'adevăr cazuri de boli incurabile, atunci ar putea să fie pentru om — și numai în aceste cazuri — cel mult o scuză, *iar nici decum un drept*, faptul că și-au pus capăt vieții, pentru a-și curma suferința ce nu mai are sfârșit. *Pentru creștini, însă, nu există nici această scuză, fiindcă pentru un creștin adevărat care își pune toată nădejdea în Dum-*

nezeu, boală incurabilă nu există, căci, ceea ce nu pot vindeca doctorii lumești, poate tămădui oricând Acela care este „doctorul sufletelor și al trupurilor“.

Înainte de a încheia conferința e bine să nu uităm că nu numai prin gloanțe, otravă sau ștreang se poate sinucide omul. În aceste cazuri el își curmă dintr-o dată, brusc, firul vieții. Dar, *omul se mai poate ucide pe sine și pe îndelete, grăbindu-și moartea prin: neîngrijirea sănătății, prin petreceri desmățate și beții, prin desfrânare și în sfârșit ne mai putem „ucide“, adică osândi, sufletul prin păcătoșenie, mai ales prin fătărnicie.*

Desigur, noi oamenii nu osândim pe sinucigaș căci Dumnezeu știe ce va fi fost în sufletul lui, atunci când și-a pus capăt vieții.

„Nu avem dreptul de a osândi pe nimeni, căci: „A mea este judecata“ — zice Domnul. Dar avem datoria, din cele expuse mai sus, și cu prilejul acestor cazuri nenorocite, de a ne pătrunde sufletul de adevărul Bisericii noastre, că *sinuciderea este un păcat foarte greu, o dovadă de slăbiciune și o întreită dezertare dela îndatoririle vieții și că, prin urmare, suntem obligați să ne păzim de ea oricât de grele ar fi împrejurările prin care trecem și oricâte necazuri s'ar abate asupra noastră, Creștinul adevărat trebuie să aibă răbdare „până la sfârșit“.*

Așa dar, *să ne păstrăm viața și s'o trăim după voia lui Dumnezeu*: dezvoltându ne puterile sufletești și trupești, punându-le în slujba familiei, a Neamului și a Țării noastre românești, și în felul acesta preamărim pe Dumnezeu și ne apropiem de El, printr'o continuă năzuință creștinească spre desăvârșire.

Pr. Maior Damaschin Daicoviciu

CUVÂNTUL VIEȚII

(I IOAN 1)

IX.

Cina cea mare

La Dumineca XXIX după Pogorirea sf. Duh.
(Luca 14, 16-24)

Zis-a Domnul pilda aceasta: „un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți... veniți că iată gata sunt toate“.
(Luca 14, 16)

Pilda cinei celei mari din Lumineca aceasta, care se va mai repeta în pericopele Evangheliei, după cum se găsește subînțeleasă aproape în toate locurile ce privesc unirea cu Dumnezeu și

comunicarea cu El întru Impărăția Sa, este una din pietrele prețioase ce formează coroana învătăturii despre rostul și scopul vieții: *pătrunderea faptei în Impărăția lui Dumnezeu.*

Definită ca „*Vieața*“, prețuită ca singura realitate de existență și fericire, câștigată prin lepădarea de sine până la deșertare, prin privațiune de post și sărăcie, chiar și de cei bogați, prin gândul, inima și fapta credinței și a dragostei, Impărăția lui Dumnezeu este înfățișată ca *Cina cea mare.*

Liturghia.

„*De Taină*“ în Joia cea mare și pe sf. Altare creștine prin sf. Cuminecătură și „*mare*“ pentru realizarea unirii cerești, în comunicarea veșnică cu Hristos, cu toți sfinții și dreptii, comuniunea cu Dumnezeu se numește „*Cină*“ (Kinionia) și este necesitate pentru trăirea veșnică, după cum împărtășirea din alimentele hranei este absolut necesară vieții organice.

Pregătită și adusă la cunoștință în lume, de toți „*martorii Cuvântului și slugi*“ pe cari i-a trimis *la cei chemați*, la poporul ales, și după refuz, la păgâni, iar acum, în urmă, nouă celor ce trăim și urmașilor ce vin după noi; manifestată în „*umbră*“ și „*simbol*“ în comuniunea cortului mărturiei, în templul T. V. și al tuturor credințelor păgâne; depășind sinagoga și toate cele trecătoare, *Cina cea mare se realizează în Biserica cea mare.* Ea, trupul mistic al unirii oamenilor cu Dumnezeu prin împărtășirea dintr-o singură pâine: Hristos. Explicarea acestei uniuni care leagă timpul cu veșnicia și pe om cu Dumnezeirea, este: Liturghia (I Cor. 10, 16-17). Săvârșită în timp pentru actualizarea fericirii veșnice, această „*Cină*“ (Mat. 8, 11) este gata și chemarea la ea este universală și veșnic actuală: „*veniți căci toate sunt gata*“.

„*Mielul*“ înjunghiat, sângele uniunii organice și al iertării și al trăirii veșnice, curs, pe crucea ce a despărțit veacurile și au înnoit omul; harurile ce curg în pâraie de lapte și miere transformând lumea în rai, „*toate sunt gata*“ „*Veniți*“.

Nesocotirea cînemării.

„*Dar cine a crezut propoveduirii noastre Doamne*“ strigă prorocul Isaia și cu El toți trimișii lui Dumnezeu să cheme popoarele la *Cină* (cf. Rom. 10, 16 sq.). „*Toată ziua am întins mâinile Mele spre poporul cel neascultător și îndărătnic*“ (Isaia 65, 2) „*dar cine a crezut?*“ Refuzul lor se ascunde după scoze și pricini fără senz — și fiecare oameni cinstiți și gospodari așezați, te miri de poți a le găsi vre-o

vină. În lumina Cuvântului Vieții însă, lipsa dreptei prețuirii și ticăloșia inimii precum și indiferentismul pentru religie a acestor oameni devin prea evidente.

„*Nu vă grijiți pentru vieța voastră ce veți mânca sau ce veți bea și cu trupul vostru ce vă veți îmbrăca, au nu este mai însemnată Vieța decât hrana și trupul decât haina*“ (Mat. 6, 25), „*căci cine din voi îngrijindu-se poate să adauge la statura sa măcar un cot?*“ (Mat. 6, 17) „*nu ajunge oare zilei grija ei. deci nici pentru ziua de mâine nu vă grijiți*“ (Mat. 6, 34).

Grijile imănente, deși inerente vieții trecătoare nu au rost și sunt periculoase. Ele iau și răpesc cuvântul lui Dumnezeu din inimă (Mat. 13, 22); îndulcirea cu ele este deșertăciune (Ps. 38, 6; Ecl. 4, 8) și fac pe creștin să nu fie ascultător al Domnului: „*așa și fiecare din voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate să-mi fie ucenic*“ (Luca 14, 33).

El nu poate asculta chemarea Domnului și nici nu va beneficia de ospățul unirii cu Dumnezeu, căci inima materialistă și egoistă face pe om urător de om și neascultător de Dumnezeu: „*toate îmi sunt slobode dar nu toate îmi folosesc, toate îmi sunt îngăduite dar nu vreau să mă las biruit de nimic*“ (I Cor. 6, 12) „*căci ce folos și dobândă dela aceasta, dacă pieri sufletul?*“ (cf. Mat. 16, 26).

Grija vieții și a averilor formează robia față de un stăpân cu numele Mamona și n'are nici o părtașie cu Dumnezeu deaceia cine vrea să aibă împărtășire din *cina* lui Dumnezeu este dator a defăima averile și grija de ele:

Adevărații chemați și faptele lor.

Zis-a un bătrân: „*de dorești Impărăția cerurilor ești dator a nu socoti averile, căci nu poți să viețuiești după Dumnezeu fiind iubitor de dulceați și de argint*“, „*fiindcă cine nu a urât averea, cum va putea să-și urască sufletul după porunca Mântuitorului?*“ (cf. Lc. 14, 26).

Numai fapta unui Levi ce devine Mateiu la cea dintâiu chemare, a unui Zacheu ce-și împarte jumătate din avere săracilor și repară năpăstuirea agoniselelor cu întoarcerea împătrită și numai lepădarea balastului de griji materiale, pot face loc dragostei în inimă stabilind principiul celei mai drepte aprecieri: „*întâiu Dumnezeu și dreptatea Lui*“.

Această grijă naște conștiința datoriei față de El și față de aproapele unind în dragostea lui Hristos întregul neam omenesc prin Duhul sfânt (Ioan 14, 17; Rom. 8, 11).

Această unire nu se obține, însă, dorindu-o ca pe o poftă, ci *prin credință* (Ioan 7, 38-39;

2 Cor. 13, 5) și prin roadele acestei credințe cari sunt *faptele sfințeniei* (II Cor. 6, 14) „căci de zicem că suntem în El, dar umblăm în întunec nu știm și nu lucrăm, cum cere adevărul, iar de umblăm în lumină, atunci avem împărtășire unul cu altul și sângele lui Hristos ne curățește de orice păcat“ (I Ioan 1, 6-7).

Făgăduința unei astfel de fericiri este dată numai celor ce *păzesc poruncile* (Ioan 14, 23), a celor ce stau în *dragostea lui Dumnezeu* (I Cor. 8, 3; I Ioan 4, 12-16) a celor ce o cer prin *rugăciune* (Ps. 26, 4; Evr. 4, 16) și a celor ce *se împărtășesc* eu vrednicie cu sf. Taină a Euharistiei (Ioan 6, 56; I Cor. 10, 6).

Enoh (Gen. 5, 24), *Noe* (idem 6, 9) *Avraam* (idem 17, 3 și 22) *Iacov* (idem 32, 24-30) *Moisi* (Exod 33, 11-23), *David* (Ps. 26, 4) sunt exemple vii ai unor trăitori în comuniune cu Dumnezeu, cari au trăit în conformitate cu această nădejde a unirii cu Dumnezeu, încă într'un timp când totul era în „lege“ și „în umbră“.

Și azi: chemați și alesi.

Venind Mântuitorul, pătrunderea faptei în Împărăția lui Dumnezeu s'a realizat în chip desăvârșit: „precum Tu Părinte, ești în Mine și Eu sunt în Tine, așa și ei una să fie în Noi“ (Ioan 17, 20) iar icoana acestei comuniuni plină de roade ale Duhului este vița de vie și mlădițele ei (Ioan 15, 1-8). Frații creștini iau parte astfel la *marea cină* ce în timp adună lumea — nu pe cei chemați cari se scuză cu lucrurile și grijile lumești — ci pe cei *săraci cu duhul*, cari mereu flămânzesc și însetoșează de masa Domnului. Bogați și săraci, înțelepți și simplii, invitații aceștia oportuni, de prin ulițele lumii, de pe lângă gardurile diferitelor stări sociale, a căror inimă nu este nici împietrită, nici legată de griji ale pământului, sunt gata să primească invitarea la Cina mântuirii.

Cei cari au refuzat și refuză scuzându-se, *nu se pot plânge că nu au fost chemați* iar cei ce au primit și au intrat *au bucuria de a fi alesi*. Câtă bucurie și ce dreptate divină cuprinde această sfântă rânduială. Și pe lângă toate aceste iată-L pe El, tocmai El singur stând la ușa inimii rugându-ne și invitându-ne atât de umilit și blând: „iată stau la ușa și bat, de va auzi cineva glasul meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi prânzi cu dânsul și el cu Mine“ (Apoc. 3, 20) dacă nu „amin zic vouă că nici unul din cei chemați nu va gusta din cina mea“ (Lc. 16, 24).

Rugăciune

Nu sunt vrednic Stăpâne Doamne ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, ci

deoarece tu — ca un iubitor de oameni, — vrei să locuiești întru mine, cu îndrăzneală mă apropii. Poruncește și voi deschide ușile ce Tu singur le-ai făcut și intră cu iubirea Ta de oameni luminând cugetul meu cel întunecat, că singur ești binecuvântat în veci. Amin.

Ș T I R I

Personale. P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin a plecat Luni în 29 Nov. a. c. la Sibiu pentru a lua parte la înmormântarea marelui luptător naționalist, fost deputat și prefect Dr. Nicolae Comșa și de acolo a plecat la București pentru a lua parte la ședințele Sf. Sinod.

Duminecă în 28 Noemvrie a. c. Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin, însoțit de secretarul eparhial Pr. Petru Toma, a înapoiat vizita noului prefect al jud. Severin Dl Col. Ioan Gh. Ștainăr, cu care ocazie s'a întreținut în Cabinetul Prefecturii și cu Dl subprefect I. Vasilon, Dl Dr. Dalian și protop. Dr. Aurel Mihaescu, discutând mai multe probleme cari privesc bunul mers al vieții noastre bisericesti și culturale din județ.

După aceea P. Sf. Sa mai face câteva vizite unor credincioși din Logoj, reîntorcându-se seara la reședința episcopiască.

Unirea dela 1 Decemvrie 1918, dela data ținerii căreia s'a împlinit un pătrar de veac, a fost sărbătorită cu multă demnitate în orașul nostru. S'a săvârșit un serviciu divin la Catedrală, în prezența autorităților, a elevilor și a armatei. După amiază, în sala cinematografului Comunal, s'a desfășurat un program de conferințe, coruri și declamări, organizate de Asoc. Astra. Au vorbit dnii: Dr. C. Corneanu președ. Astei locale, Lt. Col. C. Fortunescu și prof. O. Tursa, ascultați fiind cu multă însuflețire, bucurie și nădejdi.

Comemorarea mitropolitului Andrei Șaguna. Credincioasă tradiției, studențimea Academiei noastre teologice, grupată în societatea de lectură „Ioan Popasu“, a comemorat în 30 Noemvrie a. c. memoria marelui mitropolit. S'a săvârșit un parastas în biserica noastră catedrală în prezența profesorilor și a studenților, după care a urmat o ședință festivă în localul Academiei. A participat păr. prot. ic. stior Romul G. Ancușa, cons. ref. eparhial ca delegat al P. S. Episcop Veniamin.

Prefect nou. Prefect al județului Severin a fost numit dl colonel I. Gh. Ștainăr. Fiu credincios al Bisericii noastre, noul prefect este cheazășie că și pe viitor Administrația va colabora tot mai mult în direcția solidarității sociale și a consolidării naționale. Asigurăm pe dl prefect de concursul nostru deplin și îi urăm spor îmbelșugat!

Parastas pentru eroii Neamului. Ziarul „Răsăritul“ din Logoj aduce îmbucurătoarea știre, că, pe urma inițiativei dlui prefect I. Gh. Ștainăr la sărbătoarea sf. Nicolae în bisericile din comunele județului nostru se vor oficia parastase pentru eroii Neamului.

Cercul religios Moldova-nouă s'a întrunit în ședință Duminecă în 21 Noemvrie a. c. în Coronini. S'a celebrat sf. Liturghie în sobor, în frunte cu prot. Ioan

Orașul asistat de preoții C. Popescu, M. Cuzmanovici și N. Gândea. Pr. M. Cuzmanovici a predicat despre „mila creștină”. La sfârșitul sf. Liturghii s'a făcut parastas pentru eroii satului, iar pâr. protopop a adresat participanților o mișcătoare alocuție. După masă, la Vecernie a predicat pr. Const. Popescu, a urmat apoi o serbare școlară cu concursul inv. Petrovici din localitate. Conferențiază preotul M. Cuzmanovici despre „Jertfa României în războiul contra bolșevismului”. Prot. I. Orașan combate rătăcirea sectară, căreia punându-i-se capăt, sufletele se pot adumbri de-acum în lăcașurile bisericilor străbune, umplându-se de farmecul Evangheliei Domnului. Pr. N. Ghindea încheie ședința cu mulțumirile ce adresează tuturor participanților.

Corul din Recița care propriu zis se numește „Reuniunea de Cântări și Muzică” a organizat în cadrul Serviciului „Muncă și Lumină” o reușită manifestație în seara zilei de Duminecă, 21 Noemvrie a. c. Subliniem atât prestația corului muncitoresc al parohiei noastre din Recița-montană, pregătit și condus de dl prof. C. Vladu, cât și instructiva conferință a dlui Dr. Antoniu Marchescu, șeful Contenciosului U. D. R. despre Generalul Traian Doda, eroul „Graniței” bănățene. Merit necontestabil revine inimoșilor conducători ai U. D. R-ului ca și pâr. protopop Dr. Iosif Ieremia, inițiatorul și protectorul acestui cor. Laudă lor.

Eroul Sblt Horea C. Buracu. La 22 Oct. a. c. în lupta dela Melitopol, a căzut eroic, fiul Pâr. Protopop Stavrofor Lt.-Colonel Coriolan Buracu, fiul Eparhiei și al graniței bănățene.

Licențiat al Facultății de Teologie din București, „cum Laude”, s'a cerut voluntar pe front, unde a plecat în toamna anului trecut.

Unitatea noastră grănicerească din care a făcut parte și de care s'a mândrit, îi va păstra amintirea cu toată evlavia alături de colegul și prietenul său, eroul Sblt Aurel Serafin din Pătaș, cu care împreună, a cerut în aceeași zi, să plece, ca voluntar pe front, ca și tuturor eroilor morți în răsărit pentru neam și patrie.

Vecinică fie amintirea lui!

Premiat al Universității din București este tânărul diacon Nicolae Corneanu, stud. în Teologie, colaboratorul nostru distins. De acest nou membru al tagmei preoțești, legăm mari și multe nădejdi. Il felicităm pentru cinstea ce ne face.

Din salariile preoțești pe luna Octomvrie s'a reținut suma de Lei 200 pentru un caz de moarte și nu 400 cum s'a publicat din eroare.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 6928 B. 1943

Ordin circular

Către toate Prea On. Oficiile protopopești și
On. Oficiile parohiale din Eparhia
ort. rom. a Caransebeșului.

Dintre toate mijloacele și căile de pastorație, cea mai eficace și cea mai ducătoare la scop este pastorația individuală, căci pe această cale preotul are posibilitatea nu numai să cunoască toate durerile și nevoile credincioșilor săi, ci să

se și apropie de sufletul lor și să le câștige încrederea și toată dragostea lor.

De aceea, slujitorii altarelor, preoți și protopopi, nu pot rămânea indiferenți față de această ramură a activității pastorale, care are tot odată și un caracter misionar, ci încadrându-se în ritmul vremurilor de astăzi, vor trebui să-i dea toată atențiunea, pentru ca astfel să se dovedească cu adevărat părinți sufletești ai turmei cuvântătoare încredințate lor spre păstorire. Și vor trebui să dea toată atențiunea și să arate un deosebit interes și purtare de grijă față de cei nevoiași și mai ales față de familiile celor concentrați și mobilizați precum și față de nevoile și suferințele ortanilor și văduvelor de războiu.

Astăzi, când statul, prin sfaturile comunale, Consiliile de patronaj și atâtea alte instituțiuni, se străduiesc din toate puterile ca să aline cât mai multe dureri și suferințe de pe urma războiului, chemând mereu și pe preoți la o muncă și activitate cât mai intensivă, datori suntem să ne situăm pe primul plan al acestor mișcări și acțiuni.

Drept aceea, PP. CC. preoți protopopi vor cerceta cât mai des, pe cât posibil cel puțin odată în fiecare lună, pe toți cei nevoiași și mai ales familiile celor mobilizați și văduvele și ortanii eroilor noștri căzuți pe câmpurile de luptă, mângâindu-i și întărindu-i și la nevoie ajutându-i din Fondul de binefacere al fiecărei biserici parohiale, sau intervenind întru rezolvirea nevoilor la diferitele autoități, precum și pentru ajutorarea lor, din partea Consiliului de patronaj, etc.

Incepând cu data primirii acestui ordin Circular toți preoții noștri vor purta câte un carnet despre vizitele făcute la credincioși, însemnând la fiecare vizită cele constatate și măsurile pe care s'a văzut îndemnat să le ia. Acest carnet se va purta zi de zi și va fi controlat la fața locului de PP. CC. protopopii tractuali și de Noi. Cei ce nu se vor conforma acestor dispoziții și se vor dovedi neglijenți sau renitenți, vor fi sancționați cu toată rigoare.

Așteptăm dela toți PP. CC. preoți și protopopi ca să se conformeze acestui ordin care este tot odată și dorința și voința Domnului Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, care cu ocaziunea inspecțiunilor sale inopinate se interesează și controlează personal această latură a activității slujitorilor altarelor.

Caransebeș la 25 Noemvrie 1943.

Episcop:

+ VENIAMIN

Consilier referent:

Prot. Romul G. Ancușa

Nr. 6699 E. 1943

NOTĂ OFICIALĂ

Se atrage atențiunea Cuc. Preoți. și P. Cuc. noștri protopopi, asupra dispozițiilor date de noi sub Nr. 6397 E. 1942, publicate în „Foaia Diecezană” Nr. 47 din 22 Noemvrie 1942, asupra îndatoririi de a se face în termen declarațiile de impunere la impozitul de echivalent.

Despre înaintarea lor, ni se va face raport de fiecare conducător al oficiului parohial.

Caransebeș, la 12 Noemvrie 1943.

Consiliul eparhial.

Nr. 6583. B. 1943.

NOTĂ OFICIALĂ

Se atrage atențiunea tuturor conducătorilor Oficiilor parohiale asupra dispozițiilor art. 2—7 din Regulamentul pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia română și astfel îi invită ca să întocmească listele membrilor Adunărilor parohiale pentru anul 1944 până la 30 Noemvrie a. c., pentru ca astfel aceste liste să fie definitive până la 31 Decemvrie a. c., pentru a se evita contestații, în eventualitatea unor noi alegeri bisericești în a. 1944.

Caransebeș, din ședința cons. eparhial ținută în 9 Noemvrie 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. Romul G. Ancușă

Nr. 6582 B 1943.

NOTĂ OFICIALĂ

Aducându-ni-se la cunoștință că un preot din Capitală a fost caterisit pentru vina de a fi săvârșit servicii religioase la crematoriu, se aduce la cunoștința Cucerniceii Preoțimi parohiale și a tuturor drept credincioșilor creștini, că cei ce primesc arderea la crematoriu se expun a fi sluiți de preoți caterisiți, adică simpli mireni, reamintindu-le totodată că Biserica noastră ortodoxă le refuză celor arși păgânește chiar și parastasele ce eventual le-ar cere rudele lor.

Caransebeș, din ședința cons. eparhial ținută în 9 Noemvrie 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. Romul G. Ancușă

Concurs

În baza decisului Venerabilului Consistor diecezan Nr. 4774 B. 1943 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru ocuparea postului de preot în parohia de cl. II-a din **Marcovăț**, protopopiatul Vârșetului, devenită vacantă în urma decedării parohului Ioan Spăriosu.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială, constătătoare din 30 jugăre și 1099 stj. p.

2. Bir parohial, câte 60 Din. și 100 Din. de fiecare numă de casă ortodoxă.

3. Venitele parohiale uzitate.

4. Casă parohială.

Văduva preoteasă și orfanii minori ai preotului decedat, potrivit dispozițiilor cuprinse în § 26 din Regulamentul pentru parohii, rămân în casa parohială 6 luni de zile și au dreptul la jumătate din venitul parohiei un an întreg, socotit din ziua morții preotului.

II. Îndatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preotești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Ceice doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de cl. II-a, precum și arhierasca binecuvântare a Prea Sfinției Sale Episcopului eparhial, să-și înainteze cererile, însoțite de toate actele cuvenite, adresate consiliului parohial ort. rom. din Marcovăț, prin Prea On. Oficiu Protopopesesc din Vârșet.

Reflectanții se vor prezenta, cu prealabila încunoștințare a Prea On. Protopop tractual, în vreo Duminică sau sărbătoare, în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar nicidecum în ziua alegerii.

Marcovăț, din ședința comitetului parohial, ținută la 26 Septemvrie 1943.

Președinte:
Iulius Moise

p. Secretar:
Mihai Nicolaeviciu

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

Vârșet, la 9 Octomvrie 1943.

Cuzman Lăpădat
adm. protopresbiteral

1—3

Nr. 6751 B 1943.

CONCURS

Fiind vacant *postul de diacon* la biserica noastră catedrală pentru întregirea lui se publică concurs, cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Postul de diacon este retribuit cu salariul prevăzut în bugetul Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor și care de prezent este de Lei 6850 salariu și Lei 5620 scumpetea, chiria cuvenită și eventualul adaus familiar.

Doritorii de a ocupa acest post, având cvalificațiune pentru parohii de cl. I își vor înainta cererile lor Consiliului eparhial. La cerere se vor alătura toate documentele personale și de studii, precum și cele despre serviciile de până acum.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 9 Noemvrie 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN**

1—3

Consilier referent:
Prot. R. G. Ancușă

Rugăm insistent achitarea abonamentului la Foaia Diecezană.